

dels ock förklarar, att de i det föregående omförmälda ändringarna skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Stockholm den 13 maj 1942.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 217.

Godkänd av första kammaren den 13 maj 1942.

Godkänd av andra kammaren den 13 maj 1942.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse angående ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210).

(Statsutskottets utlåtande nr 104.)

T I L L K O N U N G E N .

I propositionen nr 130 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 27 februari 1942, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till kungörelse angående ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210).

I likhet med departementschefen anser riksdagen, att den sedan länge vilande frågan om en allmän revision av resereglementet nu bör upptagas till avgörande och att därvid även böra i reglementet införas sådana ändringar, som kunna anses betingade av rådande krisförhållanden. Det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till dylik revision har riksdagen kunnat i allt väsentligt bifalla.

Kilometerpenningarna föreslås borttagna vid färd med omnibus, men bibehållna vid färd med taxautomobil. Enligt de sakkunnigas för revision av allmänna resereglementet förslag skulle däremot rätten till kilometerpenningar upphävas i sistnämnda fall. I stället skulle vederbörande myndighet ha att tillerkänna förrättningsman skälig gottgörelse för brukliga utgifter utöver avgift enligt taxa. På skälighetsprövning borde jämväl ankomma, i vilken mån verifikationer rörande uppgivna extra utgifter skola fördras.

Riksdagen har för sin del funnit övervägande skäl tala för de sakkunnigas förslag. Gottgörelse utöver avgiften enligt taxa bör dock, på sätt riksräkenskapsverket framhållit, utgå med högst fem procent på avgiften och endast i den mån de sammanlagda verkliga kostnaderna icke täckas av ersättningen

för nämnda avgift. Såsom de sakkunniga uttalat bör frågan om verifikation av kostnaderna få bero på skälighetsprövning. Riksdagen förutsätter dock, att kostnaderna i regel skola styrkas, då fråga är om längre resor. Vid den ståndpunkt, som riksdagen sålunda intagit, har jämväl 6 § resereglementet ändrats i överensstämmelse med de sakkunnigas förslag.

Förslaget om höjning av traktamentsbeloppen har betecknats såsom ett av krisläget bestämt provisorium. Riksdagen anser i likhet med departementschefen, att en principiell revision av traktamentsskalan varit önskvärd. Med hänsyn till det rådande läget kan emellertid även enligt riksdagens mening ett bibehållande tills vidare av den nuvarande klassindelningen och en allenast provisorisk justering av traktamentsbeloppen anses motiverad.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skola dagtraktamentena i de tre högre klasserna A—C höjas med 1 krona och i de tre lägre klasserna D—F med 2 kronor. Nattractamentena skola i alla klasser utom den högsta höjas med 1 krona. Kungl. Maj:ts förslag skiljer sig från de sakkunnigas däri, att de sakkunniga icke föreslagit höjning av nattractamentena i någon av de tre högre klasserna.

För egen del har riksdagen funnit sig böra bifalla de sakkunnigas förslag. Riksdagen har alltså beslutat en höjning av dagtraktamentena i överensstämmelse med vad Kungl. Maj:t föreslagit, men ansett, att höjningen av nattractamentena om 1 krona endast bör avse de tre lägre traktamentsklasserna.

Förslaget till ändrade bestämmelser i fråga om traktamente för del av dag eller natt finner riksdagen välbetänkt.

I fråga om tjänsteresa i samband med semester eller annan ledighet har generaltullstyrelsen framhållit önskvärdheten av att förebygga, att tjänsteman, som har sig ålagt att utan förordnande i varje särskilt fall företaga tjänsteresor, verkställer sådan resa i omedelbart samband med enskild ledighet, som tillbringats eller är avsedd att tillbringas utom vanliga tjänstgöringsorten, utan att tjänsteresan vid förevarande tidpunkt är ur statsverkets synpunkt ovillkorligen nödvändig.

Riksdagen vill för sin del framhålla det angelägna i att dylika missbruk stävjas. Såsom departementschefen emellertid framhållit, möta svårigheter att reglera denna fråga genom allmänna bestämmelser, varför man närmast har att lita till övervakning från överordnades sida och till revision.

Kungl. Maj:ts förslag i ovan ej berörda delar har icke givit riksdagen anledning till erinran.

Under åberopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts förslag antagit förslag till kungörelse angående ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210) av den lydelse bilaga till statsutskottets utlåtande nr 104 utvisar.

Stockholm den 13 maj 1942.

Med undersåtlig vörndnad:
